Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25955
Copyright: Admont, Benediktinerstift

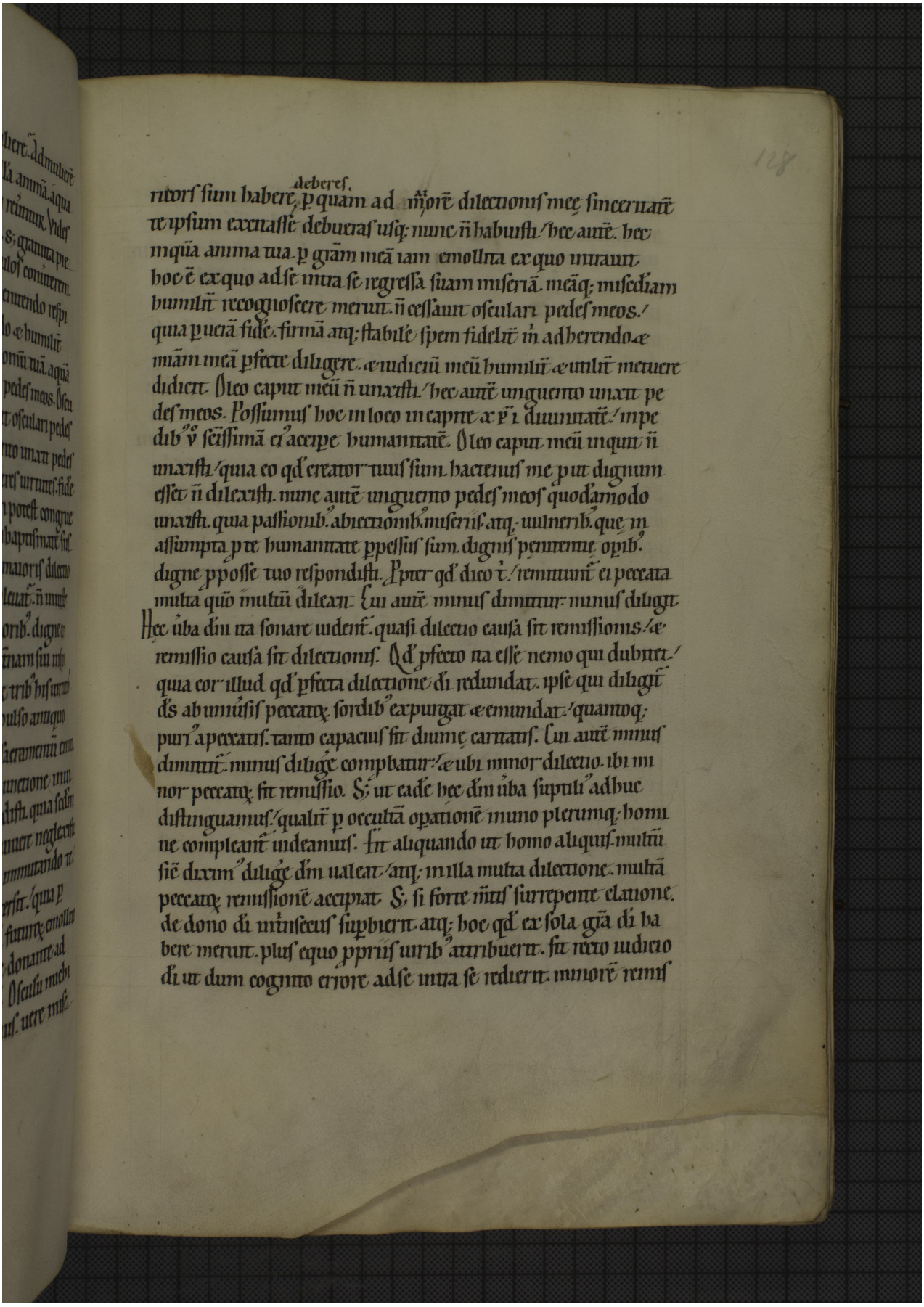

deberes.

ntorſ ſum habere, p quam ad mꝰ orē dilectionſ meę ſincerare
te ipſum exercitaſſe debueraſ uſq; nunc ñ habuiſti/ hec autē. hec
mqũ anima tua p gr̃am meā iam emollita ex quo unxerunt
hoc ē ex quo ad ſe intra ſe regreſſa ſuam miſeriā. meāq; miſeriam
humilit recognoſcere meruit. ñ ceſſauit oſculari pedes meos./
qua p ueā fidē. firmā atq; ſtabilē ſpem fidelit in adherendo. æ
mām meā pfecte diligere. æ iudiciū meū humilit æ umilit metuere
didicit. Oleo caput meū ñ unxiſti/ hec autē unguento unxit pe
des meos. Poſſumuſ hoc in loco in capite x p̃m dñm autē/ in pe
dib v ſcīſſimā ei accepe humanitatē. Oleo caput meū inquit ñ
unxiſti/ quia eo qd creator tuuſ ſum. hactenuſ me put dignum
eſſet ñ dilexiſti. nunc autē unguento pedes meoſ quodāmodo
unxiſti. qua paſſionib. abiectionib. miſeriſ. atq; uulneribꝫ que in
aſſumpta p te humanitate ppeſſuſ ſum. digniſ penitentie opib.
digne pposſe tuo reſponduiſti. Propter qd dico t./ remittunt ei peccata
multa quo multū dilexit. Cui autē minuſ dimittit: minuſ diligit.
Hec uba dñi ita ſonare uident. quaſi dilectio cauſā ſit remiſſionis./ æ
remiſſio cauſā ſit dilectionis. Qd pfecto ita eſſe nemo qui dubitet./
qua cor illud qd pfecta dilectione dī redundat. ipſe qui diligit
ds ab omniſis peccatoꝝ ſordib expurgat æ emundat./ quantoq;
puri a peccatis. tanto capaciuſ ſit diuinę caritatis. Cui autē minuſ
dimittit. minuſ diligē comprobatur/ æ ubi minor dilectio. ibi mi
nor peccatoꝝ ſit remiſſio. Sed ut cade hec dñi uba ſupuli adhuc
diſtinguamuſ/ qualit p occultā operationē multo plerumq; homi
ne compleant uideamuſ. Fit aliquando ut homo aliquiſ multū
ſiē dicat diliget dñm ualeat/ atq; in illa multa dilectione. multā
peccatoꝝ remiſſionē accipiat. Sed ſi forte minuſ ſurrepente elatione.
de dono dī utiſecuſ ſuperbiat atq; hoc qd ex ſola gr̃ā dī ha
bere meruit. pluſ equo pprijſ uirtib attribuerit. ſit recto iudicio
dī ut dum cognito creatore adſe intra ſe redierit. minorē remiſ